

Føroyar fóru upp á gólv

Tað varð ein ófórur rómur um alt Føroya land kl. 21.16 mikukvöldið, tá Torkil Nielsen í stórum alheims stíli skjeyt føroyska sigursmálið í Landskrona.

Og ikki minni varð gjørt burtúrur aftaná, tá fólk tustu út á gøtur og stræti at feignast yvir sigurin, sum hevur skrivað Føroya navn við risatórurum neonstavum í fótbóltsøguna.

Alt upp at veittra

Fløgg, hógvur, turrikløð og alt sum annars fyri var, sást veittra í kvøldarsíminum.

Í Havnini koyrdu langar bílroðir runt og runt og fólk næstan duttu um hvønnannan á gotuni, so gott var lagið, og so nógv var fólkið.

Alla aðrastaðni kring landið ráddi spontaniteturin, og tár, látur og gleðiróp blandaðust í hesum ófóra rúsi.

»Olé, Olé, Olé!«

»Olé, Olé, Olé, Olé« rungaði, so tað dundi eftiri, og »Føroyar hava vunnið, tra la la la la. Føroyar hava vunnið, tra la la la la la.« stóð einki aftanfyri í ljóðstyrki, tá tað veruliga Føroyakórið setti á.

Summastaðni varð farið upp á gólv. Dansurin gekk onkunstaðni so lystiliga til tann ljósa morgun, hevur Sosialurin frætt.

Og hvat tá? Føroyar høvdu jú vunnið, so her var ikki at spara við nøkrum.

At tað skuldi falla okkara sterkt undirtippaða landsliði í lut at skriva slíka kollveltandi fótbólts-søgu, mundi eingin hava droymt um.

Tí var tað so gott at vakna til veruleika eftir dystin: 1-0 til Føroyar!

hj.